

[Udenrigsministeren.]

skulle fra dansk side søge at få udvirket, at de syv, inden de syvs samarbejde blev en realitet, stillede et konkret, aktivt forslag til de seks om forhandling mellem de to markedsdannelser. Jeg tager altid de opgaver, det ærede medlem stiller mig, alvorligt; jeg tog også denne opgave alvorligt, og i den danske forhandlingsdelegation i Stockholm fremførte vi det ønske, at man, inden konventionen mellem de syv forelå færdig og ratificeret, skulle stille et konkret forslag til de seks om forhandlingens optagelse. Det viste sig, at det ikke var Danmark alene, der var interesseret heri, også andre af de syv landes regeringer var levende interesseret, og resultatet blev vedtagelsen af en resolution, som blev tilstillet de seks landes regeringer gennem det svenske diplomati, idet vedtagelsen fandt sted i Stockholm, hvori man stiller forslag til de seks om, at der snarest muligt, så snart de seks er rede dertil, optages direkte forhandlinger mellem de syv og de seks om en fælles europæisk løsning.

Den opgave, det ærede medlem hr. Poul Møller stillede mig, lykkedes det altså at løse. Man kan så spørge, om det har haft nogen virkninger. Jeg ved ikke, om dette forhandlingstilbud fra de syv landes side var medvirkende til det amerikanske initiativ, men som min personlige vurdering vil jeg i hvert fald udtale, at jeg tvivler på, at det møde, der er blevet holdt i Paris her i januar, og de brede økonomiske forhandlinger, der hermed bliver indledt, ville være blevet til noget, hvis ikke de syvs frihandelsområde havde foreligget. For så vidt vil jeg altså mene, at dannelsen af frihandelsområdet mellem de syv, der vel ikke er afsluttet endnu, men som dog stort set må betragtes som noget, der helt sikkert kommer, har medvirket til at fremkalde den situation, vi nu står i, hvor de seks og de syv lande er på talefod, hvor de skal mødes omkring forhandlingsbordet. For så vidt vil jeg altså mene, at en af de hovedhensigter, vi havde med at tiltræde de syv landes frihandelsområde, har virket i den retning, vi har ønsket det.

Jeg vil derfor svare den ærede konservative ordfører, at jeg naturligvis meget gerne møder i det udvalg, der formentlig bliver nedsat til drøftelse af disse proble-

mer, og for at give sådanne oplysninger, som det ærede medlem har ønsket.

Den ærede konservative ordfører spurgte til Finlands mulighed for at få en tilknytning til frihandelsområdet. Herom kan jeg oplyse, at der er forhandlinger i gang. Fra Finland har en embedsmandsdelegation søgt kontakt med et embedsmandsudvalg fra de syv lande og har fremsat en række ønsker om den form, hvorunder Finland kunne tænkes at have tilknytning til de syv. Disse ønsker er nu underkastet forhandling og undersøgelse; der foreligger ikke noget resultat endnu, men det er mit indtryk, at der fra alle sider er en virkelig god vilje til at finde en løsning, som Finland kan være tilfreds med.

Den ærede konservative ordfører konkluderede i, at Danmarks tilslutning til de syv er en vovet beslutning. Nu er tilværelsen som helhed jo temmelig risikabel, og for så vidt kan det ærede medlems vurdering være rigtig, men jeg vil dog hævde, at af de muligheder, der har foreligget for os, var tilslutningen til de syv den mindst vovede, mindre vovet, end en tilslutning til de seks ville have været, og især betydelig mindre vovet end en beslutning om, at Danmark skulle være blevet stående udenfor, isoleret, og være genstand for diskrimination fra de store markedsgrupper, hvortil vi har ca. to tredjedele af vor eksport. Jeg vil mene, at selv om tilslutningen til de syv for os kun kan være et første skridt på vejen til en endelig løsning, og selv om det ikke kan kaldes nogen ideel løsning, må tilslutningen til de syv landes frihandelsområde for Danmark være den i den foreliggende situation bedst mulige løsning.

Men jeg forstår, at man fra konservativ side i sine overvejelser måske ikke er så fjernt fra den konklusion, jeg her har givet udtryk for. Jeg forstod, at til trods for, at det ærede medlem hr. Poul Møller fandt, at tilslutningen til de syv var vovet, kunne det ærede medlem dog på sit partis vegne under visse forudsætninger tænke på at gå med hertil. Jeg forstod det ærede medlem hr. Poul Møller sådan, at man fra konservativ side er villig til at søge at skabe en bredere parlamentarisk basis for tilslutning til de syv end den, de tre regeringspartier udgør, med andre ord, at på visse betingelser kunne det konservative